

Plán péče na období 2000 - 2009

(plán péče pro chráněné území podle § 38 zákona ČNR číslo 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny a prováděcí vyhlášky číslo 395/1992 Sb.)

1. Název území: Petřínské skalky

Kategorie: přírodní památka

Vyhlašeno: 1.9.1988 vyhláškou č.5/1988 Sb.NVP (jako chráněný př. výtvor)

Změna: 4.9.1991 vyhláškou č.23/1991 Sb.HMP (doplnění ochran. pásma)

Katastrální území: Smíchov Obvod: Praha 5
Malá Strana Praha 1
Hradčany

Údaje z katastrálního operáту:

parc. č.	k.ú.	vlastník	uživatel	využití
3134 (část)	Smíchov	Správa veřejné zeleně	Správa veřejné zeleně	ost.ver.zelen
3135 (část)	Smíchov	Správa veřejné zeleně	Správa veřejné zeleně	ost.ver.zelen
3136	Smíchov	Správa veřejné zeleně	Správa veřejné zeleně	neplodná
911/1 (část)	Malá Strana	Správa veřejné zeleně	Správa veřejné zeleně	ost.ver.zelen
919/1 (část)	Malá Strana	Správa veřejné zeleně	Správa veřejné zeleně	ovocný sad
923	Malá Strana	Správa veřejné zeleně	Správa veřejné zeleně	ost.ver.zelen
928/1 (část)	Malá Strana	Správa veřejné zeleně	Správa veřejné zeleně	ost.ver.zelen
933 (část)	Malá Strana	Správa služeb diplom.sboru	Správa služeb dip.sboru	zel.v zástavbě
934	Malá Strana	Správa služeb diplom.sboru	Správa služeb dip.sboru	ost.ver.zelen
935	Malá Strana	Správa služeb diplom.sboru	Správa služeb dip.sboru	ost.ver.zelen
936 (část)	Malá Strana	Správa veřejné zeleně	Správa veřejné zeleně	ost.ver.zelen
254 (část)	Hradčany	Klášter Premonstrátů	Klášter Premonstrátů	ovocný sad
255/1 (část)	Hradčany	Správa veřejné zeleně	Správa veřejné zeleně	ovocný sad
268/2 (část)	Hradčany	Klášter Premonstrátů	Klášter Premonstrátů	ost.ver.zelen
269 (část)	Hradčany	Klášter Premonstrátů	Klášter Premonstrátů	zel. v zástavbě
271/1 (část)	Hradčany	Klášter Premonstrátů	Klášter Premonstrátů	ovocný sad
271/2 (část)	Hradčany	Klášter Premonstrátů	Klášter Premonstrátů	ovocný sad

Celková výměra: 10,55 ha

Výměra nelesní části: 10,55 ha

Ochranné pásmo:

parc. č.	k.ú.	vlastník	uživatel	využití
200	Hradčany	obec, hl.m. Praha		komunikace
201	Hradčany	obec, hl.m. Praha		ostatní budovy
202	Hradčany	obec, hl.m. Praha		neplodná půda
236	Hradčany	Klášter Premonstrátů	Klášter Premonstrátů	zahrada
237	Hradčany	Klášter Premonstrátů	Klášter Premonstrátů	okrasná zahrada
238	Hradčany	Klášter Premonstrátů	Klášter Premonstrátů	skleník, pař.
239	Hradčany	Klášter Premonstrátů	Klášter Premonstrátů	ostatní budovy
252	Hradčany	Klášter Premonstrátů	Klášter Premonstrátů	komunikace
253	Hradčany	Klášter Premonstrátů	Klášter Premonstrátů	okrasná zahrada
268/1	Hradčany	Klášter Premonstrátů	Klášter Premonstrátů	parky
270	Hradčany	Klášter Premonstrátů	Klášter Premonstrátů	ostatní budovy
271/3	Hradčany	Klášter Premonstrátů	Klášter Premonstrátů	dvůr
272	Hradčany	Klášter Premonstrátů	Klášter Premonstrátů	ostatní budovy
273	Hradčany	obec, hl.m. Praha		parky
274	Hradčany	obec, hl.m. Praha		parky
276	Hradčany	ČR	Správa veřejné zeleně	ostatní budovy
278	Hradčany	obec, hl.m. Praha		komunikace
281	Hradčany	ČR	SLZ Praha	ostatní budovy
903	Malá Strana	obec, hl.m. Praha		ostatní budovy
904	Malá Strana	obec, hl.m. Praha		ostatní budovy
906	Malá Strana	obec, hl.m. Praha		parky
909	Malá Strana	ČR	TJ Sokol Malá Strana	parky
919/2	Malá Strana	obec, hl.m. Praha		parky
920	Malá Strana	obec, hl.m. Praha		ostatní budovy
928/3	Malá Strana	ČR	Pražské vodáry	parky
932	Malá Strana	obec, hl.m. Praha		parky
933	Malá Strana	ČR	Diplomatický servis	okrasná zahrada
3129	Smíchov	ČR	SLZ Praha	ostatní budovy
3132	Smíchov	ČR	OÚ Praha 5	ostatní budovy
3133	Smíchov	ČR	Správa veřejné zeleně	okrasná zahrada
3137	Smíchov	ČR	Správa veřejné zeleně	vodní nádrž
3138	Smíchov	ČR	Správa veřejné zeleně	zahrada
3139	Smíchov	ČR	Správa veřejné zeleně	vodní nádrž
3153	Smíchov	Ministerstvo zemědělství ČR		okrasná zahrada

Celková výměra ochranného pásmo: 19,35 ha

Výměra nelesní části: 19,35 ha

2. Hlavní předmět (motiv) ochrany:

- a. Geomorfologický fenomén - pískovcové skalky ze svrchnokřídlych pískovců a opuk.
- b. Lesní ekosystém se zbytky zakrslých a kyselých doubrav a s význačnými druhy rostlin a živočichů.

3. Cíl ochrany:

Zachování význačných geomorfologických útvarů.

Zavedení způsobů hospodaření, které budou podporovat rozvoj rostlinných i živočišných společenstev lesního ekosystému a postupná eliminace nevhodných zásahů a výsadeb provedených v minulosti.

4. Charakteristika chráněného území ve vztahu k hlavnímu motivu ochrany:

ZChÚ Petřínské skalky zaujmá úzký pás listnatých porostů v horní části Petřína s četnými skalními útvary. Celý prostor je součástí městského parku a je hustě protkán pěšinami a cestičkami. Severní a východní hranici tvoří převážně t.zv. vyhlídková cesta, která je asfaltovaná a sjízdná i pro nákladní automobily. Jižní a západní hranici tvoří terénní zlom s počátkem srázů, v nejižnější části překračuje Hladovou zed a obsahuje skupinku pískovcových skal. Nejseverější část hraničí s hospodářskými pozemky Strahovského kláštera.

Reliéf terénu je značně členitý. Vedle strmčho až srázného počátečního svahu od zlomu náhorní plošiny přechází teréno středních až mírných svahů. Sklon se postupně mění od převážně východního až na severo-severovýchodní. I v rámci celkových sklonů svahů a expozic je terén dále velmi silně podrobně přičně členěn rokličkami a hřbitky. Nadmořská výška se pohybuje mezi 375 - 420 m, což činí převýšení 55 m na vzdálenost cca 150 m.

Klimaticky náleží do oblasti mírně teplé, mírně suché s mírnou zimou s průměrnými srážkami 487 mm a teplotou 9,4°C.

Geologicky jsou svahy tvořeny prvohorními horninami ordoviku, a to břidlicemi vrstev zahořanských, horninami vrstev bohdaleckých a v neprvní míře jsou zastoupeny i vrstvy vinické a dále křemence. V souvrství zahořanských vrstev se vyskytují siltovce s proměnlivým obsahem karbonátu, ojediněle i siltovce a písčité siltovce s karbonátovým tmelem a siltové pelokarbonáty. Ve svrchní části převažují siltové břidlice a jílové siltovce. Bohdalecké vrstvy jsou zde nejmladším souvrstvím ordoviku. Jako jedno z nejměkkých souvrství vytváří deprese, ve kterých se uložily mocné křídové sutě, ve kterých probíhají sesuvné pohyby. Bohdalecké břidlice jsou jílovité, s větším množstvím pyritu, jehož zvětráváním vzniká na puklinách sádrovec. Místy jsou jen velmi slabě diageneticky zpevněné a působí dojem jílovců.

Křídové horniny jsou uloženy diskordantně na ordoviku. Jílovec (pásma I - cenoman), jsou bazálním souvrstvím. Mocnost jílovců je mimořádně velká. Vznikla jako výplň předkřídové deprese. Pískovce (pásma I a II - cenoman), jsou středně zrnité až hrubozrnné s kaolinickým tmelem, při bázi druhotně i železitým tmelem. Kaolinické pískovce jsou 12 až 16 m mocné, nad nimi je 0,9 až 1,7 m mocná poloha glaukonitických jemnozrnných pískovců se silnou jílovitou příměsi.

Opuky vrstev bělohorských (spodní turon), zde vystupují ve formě skalek. Vrcholová část Petřína představuje východní okraj bělohorské křídové tabule.

Půdní poměry jsou značně složité. Na zlomu terénu jsou převážně mělké, kamenité a písčité půdy vzniklé zvětráváním pískovců, ve skalnatých partiích jsou nevyvinuté půdy typu rankerů. Ve svahu na pozitivních útvarech jsou chudé oogotrofní více méně písčité hnědozemně, na většině plochy pak až mezotrofní hnědozemě hnilitopísčité a písčitohlinité. V negativních terénních tvarech jsou půdy hnilitější s vyšší vlhkostí i trošku citou.

Na spodních částech svahu se již uplatňují hlinitá svahová deluvia se sprašovou příměsí. V blízkosti vývěrů vody jsou vlhké, někdy i mokré. Půdy jsou silně ovlivněny různými přesuny půd a je málo míst s normální stratigrafií půdního profilu.

Lesní společenstva nejsou normálně vyvinuta. Bylinné patro se uplatňuje jen částečně a nejsou plně vyvinuty odpovídající fytočenozy. Přesto zde lze nalézt i některé ohrožené druhy (např. *Lilium martagon*, *Aconitum vulparia* či *Cephalanthera damasonium*). Na horní hraně terénu jsou náznaky zakrslých doubrav, na terénních vyvýšeninách a někdy i v horní části svahu jsou kyselé doubravy. Na ostatní části přavažují habrové doubravy, ve stinných polohách i bukové doubravy. Javorové, které místa prevládají, neodpovídají stanovištním podmínkám a byly ve výsadbách uměle protěžovány. Na hlinitých půdách na spodní hranici (např. v Seminářské zahrádce) jsou náznaky vlhkých habrových doubrav.

Vyskytuje se zde i význačné lesní druhy živočichů (budničci, sedmihlásek, rehek zahradní, ..., myšice krvinná, ...)

5. Zásadní vlivy lidské činnosti v minulosti:

V 10. stol. pokrýval vrchol i svahy Petřína les, který se zachoval jen ve skalnatých vrcholových částech a i zde byl ve středověku pustošen. Podle historických údajů byl za Rudolfa II. v horních částech a v úžlabině pod Strahovem zachován zbytek pralesa. Na vrcholu bývalo popraviště.

Na svazích a především na úpatí Petřína byl les od 10. stol. kácen a zakládána pole a zahrady. Od 10. stol., ale hlavně za vlády Karla IV., byla velká část přeměněna na vinice, které zaujímaly největší plochu kolem roku 1670. Později byly na jejich místě vysazovány sady.

K jinému narušování lesních společenstev docházelo od 12. století otevřáním lomů na opuku, využívanou na stavbu románských budov v okolí a Hladové zdi, ale též dopravovanou na Hrad. V menších opukových skalkách byly tesány jeskyňky (hlavně ve Strahovské a Lobkovické zahrádce).

Od 17. a 18. století se datuje počátek zahradnických parkových úprav Petřína.

Roku 1798 koupila Růžena Kinská pozemek, na který nechala vysadit domácí i některé introdukované dřeviny, později se na budování zahrady podílel její syn Rudolf (na počátku 19. století) se svou ženou Vilemínou. Roku 1901 byla zahrada Kinských odkoupena městem a zpřístupněna veřejnosti.

Roku 1895 začínají úpravy na Nebozízku.

Na území nynější Lobkovické zahrady byla v 10. století vinice kláštera Benediktinek. Část pozemku koupil v r. 1697 F. K. Přehořovský s úmyslem vybudovat vysloveně rekreační objekt. V následujících letech byla však zahrada několikrát prodána a na počátku 18. století se stala majetkem Černinů, v polovině 18. století přešla sňatkem do majetku Lobkoviců. V té době byla na jižní straně terasy oranžerie a výše na svahu přírodní lesní porost. Na konci 18. století A. I. z Lobkovic vysazoval do zahrady konifery a jiné exoty z Ameriky a přijal také zahradního architekta Ant. Skalníka. Výsledkem byla přeměna celého území v anglický park (20. až 30. léta 19. století). Údržba tohoto parku však byla velice náladná, takže začal postupně pustnout a zarůstat nálety dřevin.

Z historických podkladů je zřejmé, že v chráněném území nikdy nepřestala kontinuita lesa existovat. V některých obdobích byl patrně značně roztržšten a devastován, kolem roku 1830 byla však opět započata intenzivnější lesnická péče.

6. Negativní vlivy (činitelé) a možná nebezpečí dalšího ohrožení:

Změna druhové skladby vysazováním nepůvodních dřevin a nevhodnou ("zahradnickou") výchovou porostů (nevhodné probírky ve prospěch exotů a nepůvodních dřevin).

Půdní eroze vyvolávaná pohybem návštěvníků mimo cesty (zejména zkracování cest po spádnici) ve spojení s vysokou návštěvností, půdní eroze vyvolávaná jízdou na horských kolejích mimo zpevněné komunikace,

Poškozování skalních výchozů a vegetace na nich jejich využíváním jako cvičných horolezeckých terénů.

Změna biotopů organizmů vázaných na odumřelou dřevní hmotu nadměrným odstraňováním této hmoty, kácením doupných stromů, ořezáváním odumřelých větví a ošetřováním dutin.

Poškození nebo oslabení vitality dřevin působením imisí.

7. Návrhy na doplnění označení a vymezení hranic ChÚ, návrhy na řešení majetkových a nájemních vztahů, návrhy na rozšíření či zmenšení území.

- Současný stav a potřebná úprava označení ChÚ je vyznačena v situačním plánu (příloha č. 1).
- K vyjasnění majetkových vztahů navrhujeme požádat o pomoc odbor obecního majetku.
- Chráněné území prakticky bezebytku pokrývá všechny lokality na kterých je možné najít významnější zbytky původních lesních porostů a z tohoto pohledu není důvod pro jeho rozšíření.
- Ochranné pásmo bylo určeno dodatečně vyhláškou č. 23/1991 Sb. HMP, která ho vymezuje výčtem čísel parcelních na jednotlivých katastrálních územích. Při tomto způsobu vymezení OP došlo k některým logickým chybám a do výčtu parcel tvořících OP nebyly zahrnuty parcely, či lépe části parcel, na jejichž jiných částech leží vlastní ChÚ. Např. na menší části parcely č. 3134 k.ú. Smíchov leží část ChÚ, zbývající, větší část tvořená parkem není zahrnuta ani do OP, do OP jsou však zahrnuty pozemky staveb, které leží uvnitř této části parcely (např. č.p. 3129, č.p. 3132 - dřevěný kostelík, či vodní nádrže č.p. 3137 a č.p. 3139). Návrh na nové vymezení ochranného pásma je v příloze.

Celková výměra chráněného území, která činí jen 10,55 ha, patrně neumožní udržet konstantní strukturu přírodního lesa, protože na dílčích ploškách probíhají cyklicky a asynchronně vznik a odrůstání jedinců, kulminace a pokles růstu, odumírání a zánik jedinců. Trvale vyrovnaný stav s malým kolísáním stromového inventáře v průběhu času je dosahován až na souvislé ploše porostní, která zahrne statistický soubor dílčích plošek v různých vývojových stadiích, resp. jejich fázích. Nepříznivý je také tvar ChÚ, které je v některých místech příliš úzké. Každé rozšíření ChÚ, respektive navrženého způsobu hospodaření, proto významně přispěje ke stabilitě.

8. Návrhy na opatření k vědeckému a kulturně osvětovému využití:

Navržená "ochranářská" péče o území se výrazně odlišuje nejen od "zahradnické" péče o městské parky, ale i od běžných představ o "správném" lesním hospodařství (přestárlé stromy v porostu, neodstraněné mrtvé dřevo). Zároveň je chráněné území poměrně velmi dobře přístupné po husté síti komunikací a nabízí tak jedinečnou šanci přiblížit funkci lesního ekosystému obyvatelům města. Za tím účelem by bylo vhodné vybavit vhodně vybranou trasu informačními tabulemi a vybudovat tak naučnou stezku.

9. Vymezení územních jednotek:

Viz přiložená mapa (příloha č. 2).

10. Návrhy regulačních a asanačních opatření:

a) Současný stav

zahrada Kinských

- mírné sv svahy se skalkami, habrová a tolitová doubrava
- jv50, js30, db15, jl5
- zakmenění 7, věk 90-110

Na Nebozízku

- strmý svah k severovýchodu, biková a habrová doubrava
- db20, hb20, bk10, jv15, lp20, kaš.10, js5
- zakmenění 9, věk 90

Seminářská zahrada

- skalky a lomová stěna, mírný svah k vých., tolitová doubrava až vlhké habrové doubravy
- db20, js30, jv20, ba10, hb10, kaš.10
- zakmenění 7, věk 110

Lobkovická zahrada

- proměnlivý svah k severu, habrová doubrava, biková doubrava
- db30, jv25, hb20, js10, kaštan 10, ost.5
- zakmenění 8, věk 90-140 (160)

Strahovská zahrada

- strmý až střední svah k severu, habrová a tolitová doubr.
- jv50, klen10, hb10, kaštan15, db5, ost.10
- zakmenění 8, věk 90-130 (160)

Na většině ploch je silný podrost černého bezu a mladých semenáčků javoru. Plochy nejsou buď vůbec udržovány nebo se na ně naopak aplikují zahradnické metody (např. nezalesněné holiny jsou zatravněny a koseny jako trávník), podporují se nepůvodní dřeviny až exoty.

b) Návrh opatření

Všeobecné zásady

Hospodářská opatření jsou zaměřena především na ochranu před poškozováním a soustředěnou snahu o vytvoření a zachování potenciálních přirozených ekosystémů, a to udržením, podporou nebo návratem k maximálnímu uplatnění autoregulačních procesů (vzhledem k negativním vlivům okolí se patrně plně uplatnění

autoregulačních procesů neuplatní).

V dřevinné skladbě je nutno zajistit a uchovat zastoupení dřevin blízké přirozenému, resp. původnímu zastoupení a odrůdovou skladbu odpovídající podmínkám tohoto území. Vyloučit introdukci cizokrajných a stanoviště nevhodných dřevin.

U exot a nepůvodních dřevin již na lesním fondu zavedených rozlišovat jednotlivé případy podle toho, zda

- ohrožují původní ekosystémy (např. kříží se a dávají plodné potomstvo s původními dřevinami)
- ohrožují jiné složky přírody (např. mění bylinné patro lesů, zejména pokud zahrnuje druhy vzácné nebo ohrožené)

Takové dřeviny zpravidla naplňují pojem dřeviny s tzv. invazním chováním (např. akát). Přiměsi dřevin s invazním chováním je třeba preventivně odstraňovat z porostů a jejich porosty resp. porostní skupiny přeměňovat, rekonstruovat v co nejranějším věku i mimo mýtní těžbu, tj. i z čistě hospodářského hlediska předčasně (porostní rekonstrukce).

Nepůvodní dřeviny, které svým chováním neohrožují daný ekosystém ani okolní přirozená společenstva, odstraňovat plánovitě postupně při výchově a zejména obnově porostů.

Cílová skladba:

db 50, hb 30, bk 5, lp 5, mléč 5, js +, jilm +, babyka +, bř +

Vertikální výstavbu i horizontální strukturu porostů přiblížit přirozenému stavu (dvě etáže dřevin - horní převážně mohutné duby, v jejich podúrovni ostatní dřeviny), cílové zakmenění co nejbliže přirozenému zakmenění.

Tvar lesa převážně vysoký (preferovat výběrny).

Forma hospodářského způsobu jemnější, převážně podrostní k zajištění maximálního podílu přirozené obnovy, popř. účelový výběr. Přemény většinou násečné. Zákaz realizace holoseči. Těžební zásahy označujeme do výše biologických potřeb porostu individuálním výběrem s cílem přibližovat ekosystém předpokládanému přirodnímu stavu co do druhové a ekotypové skladby i prostorové struktury.

Výběr stromů uskutečňujeme ve všech dimenzích tak, aby se přírůst soustředoval na nejkvalitnější jedince, podle tohoto pořadí kritérií:

- péče o individuální mechanickou stabilitu stromů hlavní úrovně - úprava rozestupů tak, aby se vytvářely (zejména u mělkokořenných dřevin) hluboké symetrické koruny,
- péče o biodiverzitu biocenózy a o půdu - úprava směsi s cílem přibližovat se přírodní skladbě daného souboru lesních typů včetně redukce případně se vyskytujících nepůvodních dřevin,

Obnovní těžbu provádíme ve prospěch existující obnovy a neobnovujeme porosty až po těžbě, jak je obvyklé v pasečném hospodářství. Porosty podle dosavadního pojetí "mýtné" záměrně prosvětlujeme pouze individuálním zralostním výběrem a ve prospěch nárostů světlomilných dřevin (duba, event. cílového zastoupení jasanů a javorů), nikoliv však ostatních dřevin méně náročných na světlo.

Souvislejší plochy mlazin o výměře nad 0,30 ha tak vznikají mimo porosty s cílovou převahou dubu jen jako následek nahodilých těžeb, i to co možná s ponecháním zaruštajících výstavků. Mezery způsobené abiotickými a biotickými škodlivými činiteli využíváme jako východiska pro vnášení slabě zastoupených event. chybějících stanovišti odpovídajících dřevin, a to buď podporou přirozeného zmlazení nebo obnovou umělou.

Podporu nárostů uskutečňujeme rovněž nepřímo, v co nejdéle trvajícím clonném rozmístění, přiměřeném biologickým vlastnostem dřevin; chybějící dřeviny přirozené skladby (stromy i keře) doplňujeme podsadbami nebo podsíjemi.

Podle druhově specifické schopnosti dřevin úspěšně odrůstat v zástinu tak vznikají velmi rozmanité porostní struktury; podoba výběrného lesa je cílem pouze v porostech stinných dřevin, cílové struktury porostů

směsi slunných a stinných dřevin budou mnohem rozmanitější: různá stanoviště a různé dřeviny vyžadují rozmanité struktury. Různá vývojové stadia však nemají být při usměrňovaném polopřirodním vývoji lesa plošně oddělená, ale prolínat se v téže jednotce rozdělení lesa skupinovitě vedle sebe nebo nad sebou tak, aby se vyrovnané hodnoty dřevních zásob udržovaly už na plochách

Veškeré těžební práce co nejvíce časově koncentrujeme do zimního období, kdy jsou lesní ekosystémy méně citlivé na poškození.

Mýtní věk prodloužit až do maximálního věku dožití dané dřeviny.

Obnovní dobu prodloužit podle potřeby přirozené obnovy, popř. až do stadia rozpadu.

Zalesnění - menší holiny ponechat přirozené sukcesi, větší zalesnit z místní provenience, maximálně využívat přirozené obnovy.

Výchova, pokud je účelná, je zaměřena na podporu různověkosti a úpravu skladby. Při čistce se materiál ponechá v porostu, vylučuje se chemizace, omezují některé technologie. Při probírce se uplatňuje regulační zásah s podporou přirozeného zastoupení dřevin a různověkosti; přirozené ekosystémy s nenarušenou autoregulací se ponechají bez zásahu; při rekonstrukci se zásahy zaměřují na cílovou skladbu, strukturu a výstavbu.

V obnovních postupech se uplatní účelové zásahy se zřetelem na zachování resp. obnovu přirozeného prostředí; intenzivnější zásahy, odpovídající asanaci a rekonstrukci lesa a lesního prostředí s návratem k autoregulačním procesům. Účelový výběr.

Množství odumřelé dřevní hmoty původních domácích dřevin v porostech je nutné zvýšit. Na místech dostatečně vzdálených od komunikací, kde není ohrožena bezpečnost návštěvníků, se ponechají stojící zlomy, stromy zjevně napadené hnilobou s dutinami a odumřelé stromy. V blízkosti komunikací se ponechají ležící kmény těchto dřevin. Upřednostňujeme nabídku odumřelého dřeva těch dřevin a dimenze, které jsou pro specializované organismy ovzvláště významné: silných a solitérních dubů a lip, ale také bříz, z jejichž odumřelého dřeva vzniká vhodné prostředí pro specializované organismy relativně rychle. Vzhledem ke krátké životnosti pionýrských dřevin je lze účelně "předržovat" v probírkových porostech a předčasně neodstraňovat jako dosud.

Nejlépe se k tomu hodi přestárlé stromy ponechané uprostřed následující porostní generace do přirozené smrti; z důvodů péče o genofond lesních dřevin by to neměli být fenotypicky špatní jedinci, protože se svým semenem mohou celé další obmýtí podlet na přirozené obnově.

Vznikající konflikty zájmů (na ochranu lesa před patogeny, na bezpečnost dopravy a turistických cest atd.) bude nutno řešit vzájemnými kompromisy - dřevo napadené nebezpečnými patogeny (např. tracheomykóza) se urychleně odstraní (stejně jako dřevo exotů).

Množství ponechaného odumřelého dřeva o středním průměru nad 20 cm by mělo dosáhnout minimálně $3 \text{ m}^3/\text{ha}$, ve střednědobém výhledu $5\text{-}10 \text{ m}^3/\text{ha}$ a dlouhodobě směřovat k hodnotám $15\text{-}30 \text{ m}^3/\text{ha}$ jako optimálním. Alespoň část by měla být zachována "na stojato".

Akutní (bezodkladná) opatření:

- likvidace akátů
- likvidace černého bezu
- likvidace přemnožených semenáčků javoru
- dosadba holin

11. Orientační předpokládané náklady:

ChÚ je součástí ploch městské zeleně. Realizace plánu péče nepředpokládá zvýšení nákladů určených na údržbu této plochy.

12. Návrh zodpovědnosti za realizaci zásahů:

Lesy hl. m. Prahy

13. Návrh subjektů pověřených kontrolou realizace:

Odbor životního prostředí MHMP

14. Návrh subjektů pověřených odborným sledováním změn v souvislosti s provedenými zásahy.

Odbor životního prostředí MHMP

Agentura ochrany přírody, pražské středisko

15. Použité podklady:

- rezervační kniha
 - Eduard Průša, ChPV Petřínské skalky, 1984
 - Péče o chráněná území přírody, V. Petříček a kolektiv, Praha 1996 (rukopis)
 - vlastní průzkum
-

16. Zpracoval: Ing. Samuel Burian

Datum: 10.9.1996

Pracoviště: Löw & spol., s.r.o., Brno

razítka a podpis

Magistrát

hlavního města Prahy
odbor životního prostředí

MHMPP00UGQX0

podle rozdělovníku

Váš dopis/ze dne

Naše značka

MHMP/36652/VIII/773/99/Pav

Vyřizuje/linka

Ing. Pavlik / 4427

Praha

3.1.2000

Věc: Oznámení o schválení plánu péče

Oznamujeme Vám, že OŽP MHMP jako příslušný orgán ochrany přírody schválil ve smyslu ustanovení § 38 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, plán péče pro zvláště chráněné území - **přírodní památku Petřínské skalky**, které bylo vyhlášeno vyhláškou NVP č.5/1988 Sb. NVP z 4.7.1988 a vyhláškou HMP č. 23/1991 Sb. NVP z 4.9.1991. Plán péče je schválen na období deseti let.

Mapové přílohy (vymezení územních jednotek a označení CHÚ) jsou uloženy u orgánu ochrany přírody a krajiny.

Ing. Kateřina Vaculová
vedoucí odboru

Magistrát hl. m. Prahy
odbor životního prostředí
Mariánské nám. 2
Praha 1

/11

Přílohy: plán péče

Co: odbor obecního majetku MHMP

Diplomatický servis, Václavské nám. 816/49, Praha 1
Královská kanonie premonstrátů, Na Strahově, Praha 1
Houbová Růžena, Vlašská 27, Praha 1
AOPK ČR, středisko Praha, Řetězová 222/3, Praha 1
AOPK ČR, Kališnická 4-6, Praha 3
odd. IV.
odd. VII.
spis

V odpovědi, prosím, uvádějte naše číslo jednací.

Adresa:
Řásnovka 8
110 01 Praha 1

Telefon:
(*)2448 1111
2448 + linka

Fax: 232 26 29
IČO: 064 581

Bankovní spojení:
První městská banka
Malé nám. 11, Praha 1